

1919. FEBRUÁR 15.

ERDÉSZETI LAPOK

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

LXVIII. ÉVF.

KÖZLÖNYE

3—4. FÜZET

KIADJA: AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Szerkeszti:

BUND KÁROLY

Megjelenik minden hó 15-én.

* Előfizetési díj egy évre 24 korona.

Az Orsz. Erd. Egyes. oly alapító tagjai, kik legalább 300 K alapítványt tettek, valamint a rendes tagok is 20 K évi tagsági díj fejében ingyen kapják. Azok az alapító tagok, kik 300 K-nál kevesebbet alapítottak, 10 K kedvezményes ártért járathatják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. em.

↔ A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közöltenek. ↔

(Telefon : 37—22.)

NAPIKÉRDÉSEK.

(Erdőtisztek és altisztek szolgálati viszonyai. — Hadbavonult erdőtisztek kívánságai. — A vagyonadó tárgyalása. — Gazdasági kamarák, munkáskamarák. — Földbirtokreform.)

A magyar kormány f. évi 364. M. E. szám alatt kiadott rendeletével rendezte a gazdatisztek és erdőtisztek szolgálati viszonyait. Eszerint a munkaadó minden leszerelt alkalmazottját, ha az a leszereléstől számított négy héten belül jelentkezik, köteles szolgálatába visszafogadni még akkor is, ha a szolgálati szerződés a munkaadó részéről történt felmondás következtében a katonai szolgálat ideje alatt meg is szűnt volna. Betegség esetén a szolgálatra való jelentkezés írásbeli is lehet.

Az ekként újra életbe lépett szolgálati szerződés általában minden erdőtiszt szolgálati szerződés, ha az határozatlan időre szól, csak írásban közölt előzetes felmondással bontható fel. A felmondási idő okleveles erdőtisztre nézve egy év, nem oklevelesre hat hónap. A felmondás csak a hónap végére szólhat. Az erdőtiszt vagy a szerződésben kikötött felmondási idővel, ily kikötés hiányában a törvényes felmondási idővel válhatik meg állásától.

Akinek szerződését múlt év szeptember 26. napja és a rendelet életbelépése (f. évi január 17.) közötti időben a munkaadó felmondotta, — ha ez nem az alkalmazott súlyos hibájából történt — az szintén egyéves, illetőleg féléves felmondási időre s ennek tartamára összes járandóságaira tarthat igényt.

Legalább kétévi szolgálat után $\frac{3}{4}$ évi, legalább 5 évi után félévi, több mint 10 évi szolgálat után pedig egész évi javadalmazásnak megfelelő végkielégítést tartozik a munkaadó adni.

Az 1914 július 25-ike után katonai szolgálatra bevonult alkalmazottnak is köteles a munkaadó végkielégítést adni, ha szerződése a bevonulás következtében megszűnt. Ekkor a végkielégítés a szolgálat minden egyes éve után az évi járandóság egytizede.

Ezeket a végkielégítési összegeket az alkalmazott akkor is kívánhatja, ha nyugdíjra jogosult, de a munkaadó a végkielégítést a nyugdíjból levonhatja.

A katonai szolgálat által okozott megszakítása a szolgálatnak, a javadalmazásban való fokozatos emelkedést nem késleltetheti. Ez a végkielégítési összeget is befolyásolja.

Elhalálozás esetén a végkielégítés az erdőtiszt özvegyét, vagy kiskoru gyermekeit, ilyenek hiányában eltartásra jogosult szülőit vagy nagyszülőit illeti.

A birtok vagy üzem átruházása, vagy bérbeadása esetén a jelzett követelések erejéig az új és a régi birtokos és hasznbérő egyetemlegesen felelős.

A hadbavonult alkalmazott, vagy családja részére a munkaadó által önként teljesített szolgáltatások azokba a szolgáltatásokba, melyek ezen a rendeleten alapszanak, nem tudhatók be.

A rendelet határozmányaitól az alkalmazott hátrányára eltérő kikötések érvénytelenek.

Vagyoni romlásba jutott birtokossal szemben a követelések a csődeljáráson és kényszeregyezségi eljáráson kívül nem érvényesíthetők. Hadbavonult munkaadóval szemben, az üzem más okból való beszüntetése esetén is csak oly követelések érvényesíthetők, amelyek mindkét fél anyagi viszonyaira való tekintettel méltányosnak mutatkoznak.

Az idézett rendelet szerint az alkalmazottat megillető követelések csak a rendelet életbelépésétől számított két éven belül érvényesíthetők.

Jogviták a járásbiróságoknál felállított munkaügyi bíróság elé tartoznak.

Erdészeti altisztek, erdőőrök és más uradalmi alkalmazottak jogviszonyait az ipari és kereskedelmi alkalmazottak tárgyában 1918. november hó 24-én 4951. M. E. szám alatt kiadott rendelet szabályozza hasonló értelemben; ezt a rendeletet az 1918. deczember hó 19-én kelt 6488. M. E. sz. rendelet terjeszti ki az erdőgazdasági üzemben és uradalmakban alkalmazott altiszti és erdőőri személyzete.

*

Az Országos Erdészeti Egyesület állandó bizottsága Nagy Mihály és Erőss Gyula erdőmérnökök javaslata alapján foglalkozott a hadbavonult erdőtisztek kívánságaival, amelyek részben már a fent ismertetett kormányrendeletben teljesültek. A még fenmaradó kívánságok, a melyeket az egyesület úgy a földművelésügyi, mint a hadügyi és pénzügyminiszter előtt kifejezésre juttatott, a következők

1. Azok a hadviselt erdőtisztek (altisztek, erdőőrök), akik régebbi állásuk állandó betöltésére a harctéren szerzett betegség vagy rokkantság következtében képtelenek, különben egyenlő körülmények között előnyben lennének részesítendőek oly állás vagy állomáshely betöltésénél, amelyben a szolgálat kívánalmainak meg tudnak felelni.

2. Minden háborus év, mely a hivatásos katonák szolgálati éveibe kétszeresen számítandó be, ugyanolyan feltételek mellett a hadbavonult állami és magánerdészeti tisztviselőkre és altisztek szolgálati éveibe is kétszeresen számítandó be. Ez a f. é. 364. M. E. számú rendelet 8. §-ának módosítását teszi szükségessé, mely a magánerdőtisztekre csak másfélszeres számítást állapít meg.

3. A háborus évek kétszeres számbavétele azonban amennyire előny, más tekintetben ugyanolyan mértékben hátrány is, mert ilyképpen a tisztviselő fiatalabb korában, tehát alacsonyabb rangosztályban kerül nyugdíjba, mint máskülönben. Ez a hátrány csak egy enyészthető el, ha mindazok, akik katonai szolgálatot teljesítettek, a státusban megfelelő rangszámmal arra a helyre, abba az osztályba és fokozatba soroztatnak be, amelyben volnának akkor,

ha tényleg annyi szolgálati évük lenne, amennyi a háborus évek kétszeres számításával van.

4. A magánbirtokoknál szolgálók, amennyiben alkalmaztatásukban fizetési és rangfokozatok vagy korpótlékok vannak megállapítva, hasonló elbánásban részesüljenek.

*

A nagy vagyondézsmá, amely a háboru súlyos terheinek fedezésére hivatott, már több nap óta magas színvonalu vita tárgya a pénzügyminiszter által összehívott értekezleten, melyen az Országos Erdészeti Egyesület képviselőjében *Osztroluczky* Miklós alelnök, *Biró* Zoltán főerdőtanácsos és az egyesületi titkár vesz részt.

A nagy vagyomadóra vonatkozó kérdőpontok az állandó bizottságban is tárgyalás alá vétettek. Az erdőbirtok igazságos megadóztatása már az eddigi vagyomadónál is nehéz problémákat vetett fel, különösen a birtok értékelése és a nem jövedelmező erdők mikénti adózása tekintetében. Ezek a nehézségek most, amidőn arról van szó, hogy az erdőben rejlő vagyon jelentékeny része az államnak lehetőleg pénz alakjában átadassék, még sokszorosan nagyobbak.

Az értekezlet általános vitája során eddig *Osztroluczky* Miklós alelnök emelt szót az erdőgazdasági szempontok figyelembevétele érdekében.

Részletesebben erre a kérdésre csak közelebből térhetünk ki.

*

A gazdasági kamarák és gazdasági munkáskamarák ügye f. hó 8-án tárgyalatott a földművelésügyi miniszter elnöklete alatt tartott értekezleten, amelyen az Országos Erdészeti Egyesület részéről *Kaán* Károly helyettes államtitkár, *Nagy* Sándor és az egyesületi titkár vett részt. Az erdőszet részéről kifejezésre juttatott az a kívánság, hogy külön erdőgazdasági kamarák alakíttassanak, nehogy az erdőbirtok a gazdasági kamarákon belül teljes kisebbségbe jusson, a gazdatársadalom jelen volt képviselői részéről ellenkezésre talált; a döntés ebben a kérdésben már most a földművelésügyi miniszteren áll.

*

A földbirtokreformról szóló néptörvény lapzártáig még nem került nyilvánosságra, tüzetesebben tehát ezt is csak később fogjuk ismertethetni.